

1581 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 1582

faae Beløbet bevilget, men jeg er nødsaget til ligeoverfor den ærede Ordfører at sige, at naar han nævnte det Halve eller noget Lignende, da tør jeg virkelig ikke paatage mig at opføre Porten for det Halve, og jeg vil ikke sætte nogen særdeles Pris paa selve Bevillingen, naar man ikke vil restaurere Porten i den Stil, hvori den en Gang er, men blot vil have en almindelig nogenlunde sikker Gjennemfart. Porten hører ikke til Fæstningsværkerne, men til Slottet, og Hovedindgangen til Slottet er, som det blev bemærket, en mærkværdig Levning fra den Tid, hvori den er bygget, en Levning, som det ikke forekommer mig, at man skal kaste bort for en saadan Bagatel, som der er Spørgsmaal om, nemlig Differencen mellem at restaurere og vedligeholde den, ja, jeg vil sige, eller tage den helt bort, thi jeg er overbevist om, at det at tage den bort vil koste fuldt Saameget som det, der kræves til at restaurere den. Jeg beder derfor den ærede Thing om at følge Mindretallet og bevilge mig disse staaffels 3,004 Rd. til at restaurere Mørke Port. Jeg skal være tilfreds med at modtage de af Udvalget under Nr. 22 saavel som under Nr. 26 stillede Forslag til tvende Lønningsforhøielser, og under Forudbeting af, at disse vil blive mig bevilgede, skal jeg tage det Forslag, som er stillet af mig under Nr. 25, tilbage.

Da Ingen optog det saaledes frafaldne Undringsforslag under Nr. 25, bortfaldt det.

Indenrigsministeren: Jeg vilde have sat nok saa megen Pris paa Undringsforslaget under Nr. 23, som gaar ud paa at henvise mig til at træffe den hensigtsmæssigste Foranstaltning for at skaffe Statskassen en Indtægt af Brøndanstalten ved Rosenborg Have, naar det ærede Udvalg havde angivet mig, hvad det egentlig talte er, som det vil have, at jeg skal gjøre. Jeg kan ganske vist indlede en Forhandling med Bestyrelsen, men forudsat nu, at Bestyrelsen siger Nei, hvad er det saa det ærede Udvalgs Mening, at jeg skal foretage? Der foreligger for Udvalget en Erklæring fra Kammeradvokaten, som har været spurgt om denne Sag, en Erklæring, der fraråder at gjøre videre retslige Skridt i den Anledning, og jeg synes, at det havde været rigtigt, om den ærede Ordfører, naar han opfordrede Thinget til gennem Vedtagelsen af dette Forslag at tiltræde Udvalgets Tanke, da ogsaa havde gjort det ærede Thing klar paa, hvad det er for en Tanke, som det vil, at Thinget skal tiltræde. Jeg vilde som sagt have sat stor Pris her paa, thi

jeg holder ikke af at befinde mig i en saadan Situation, som efter min Overbevisning vil faae et mindre heldigt Udfald. Jeg har gjort, hvad jeg troede, at det var nødvendigt at gjøre, for at fyldestgjøre den Fordring, der blev stillet til mig af Udvalget ifjor; men som sagt, vil man have yderligere Skridt gjorte, og vil man have, at Thinget gennem denne Votering skal tiltræde Udvalgets Betragtning, saa forekommer det mig, at den ærede Ordfører skylder Thinget en nærmere Udtalelse om, hvorledes dette Forhold egentlig er. Det er nemlig saaledes, at den overveiende Del af Areallet har det nævnte Selskab i Brug ifølge fgl. Resolution, der er meget ældre end 1848, og der er kun en liden Stump, som det for Dvrigt er tilladt det at benytte i Forbindelse med det Andet; og hvoraf der mulig kunde udledes en formel Berettigelse til at opsigte det. Jeg tror ikke, at der kan være Spørgsmaal om selv gennem en Lov at afkvinge Selskabet en Ret, som det har ifølge fgl. Resolution, der er ældre end 1848. Dette er Grunden, hvorfor jeg har ment at maatte indskrænke mig til for Tiden at meddele det ærede Udvalg de Oplysninger, jeg havde, men jeg skal for Dvrigt ikke gaa nærmere ind paa Spørgsmaalet nu; det skal jeg som sagt overlade til den ærede Ordfører, som i den Henseende er meget friere stillet end jeg, hvem man vil forcere frem til Skridt, som jeg i og for sig ikke billiger. — Undringsforslaget under Nr. 24 skal jeg ikke have Noget at erindre imod. Egeledes vil jeg paaafsjønne Undringsforslaget under Nr. 26, naar det bliver vedtaget. — Jeg kommer nu til det Forslag, der er stillet af mig om en Bevilling af 1,800 Rd. til en udvidet Undervisning paa Landbohøjskolen. Mine Herrer, dette Forslag er stillet af Landbohøjskolens Lidsmand, hvoraf i det Mindste to Medlemmer befinde sig her i Salen, og som maa antages at have vundet den Overbevisning, at det var et i og for sig forstandigt og rigtigt Forslag, de fremkom med, idet de nemlig have bygget det paa den nu afsluttede første Periode af deres Virksomhed, som har været i fire Aar. De have gjort den efter min Mening forstandige Indstilling, at man uden at ville gjøre det til Gjenstand for Examination, dog vil fuldstandiggjøre den Udvikling, som de unge Landmænd erholdt paa Landbohøjskolen. For saa vidt det ærede Medlem sagde, at det var større Landeindomsbesidderes Sønner, der besøgte denne Anstalt, saa vil jeg sige, at Gud ske Lov have de senere Aar viist, at det væsentlig er de mindre Landeindomsbesidderes Børn, der søge Undervis-